

Statsbidrag vil bli utbetalt på grunnlag av salgsoppgaver som skal innsendes til Landbruksdepartementet, Tømmer- og Trelastkontoret. Oppgavene skal attesteres av Brenselsnemnda, Kontrollnemnda og kommunens revisor.

Alle produsenter og forhandlere må underkaste seg den kontroll som Landbruksdepartementet til enhver tid finner påkrevet.

Kr. Fjeld.

Einar Solheim.

DEN SVENSKA ÅKERJORDENS KALKBEHOV

På L. F.s forlag, Stockholm, har dr. Alfr. Åslander, forstander for Kungl. Tekn. Högskolans institution for jordbrukslære, gitt ut en bok med ovenstående tittel. I dette verk, som i alt omfatter 448 sider, gir forfatteren en inngående behandling av kalkbehovet hos den svenske åkerjorden. Avhandlingen bygger på resultatene fra 53 undersøkelsesfelter, som er fordelt på forskjellige jordsmonnstyper og klimaområder i Sverige.

For å kontrollere resultatene er det bl. a. foretatt botaniske og kjemiske analyser av avlingene, samt foringsforsøk, bakeevneforsøk osv.

Dr. Åslander er kommet til det resultat at såframt gjødslingen er riktig, vil kalking være unødvendig for den normale åkerjord i Sverige. Videre er det langt mere økonomisk å bruke såkalt standardgjødsling (som beregnes på grunnlag av forutgående analyser av jorden) enn kalk, selv om jorden viser relativt lav pH.

Av forfatterens sluttord skal vi referere:

Punkt 2: «Det har varit möjligt att på förhand utarbete gödslingsplaner så anpassade efter de olika jordarnas egenskaper att de, när de följts, givit de odlade grödorna så gynnsamma villkor ifråga om näringstillgång att kalkning i mycket varierande mängder icke givit mera påtagliga utslag. Denna standardgödsling har dock icke krävt särskilt stora gödselmängder. Det har närmast gått lämpliga gödslingskombinationer. Standardgödsling är därför ingen dyrbar åtgärd».

Punkt 8: «Kalkning kan med fördel undvaras på alle normala jordar i vårt land, såväl mineraljordar (fastmarksjordar) som mull- och torvjordar. Möjlig en kan kalkning vara nödvändig på mycket svavelsyrerika jordar, såsom vissa gyttj jordar och norrländska alunjordar. Först böra dock andra kulturåtgärder, framst bättre avdikning och standardgödsling, prövas. Dessbättre utgöra här nämnda extrema jordtyper en mycket ringa procent av landets åkerjord.»

Resultatene som dr. Åslander her er kommet til, bryter, som han selv sier, sterkt med det som var gammel god lære om dette spørsmål. For oss på denne siden av Kjølén er det ikke godt å si i hvilken utstrekning de svenske resultater på dette område kan overføres til våre forhold.

Når det gjelder mull- og torvjorder, som interesserer dette tidskrifts lesere mest, har forsøkene som dr. Åslander bygger på, i gjennomsnitt vist noe avlingsøkning for små kalkmengder, men utslagene er ikke statistisk sikre.

I denne forbindelse vil en ikke unnlåte å nevne at kalkforsøkene på myr her i landet så å si samstemmig viser at kalking gir sikre utslag, når totalinnholdet pr. dekar til 20 cm dybde er under 250 kg CaO. Videre at utslagene er varierende ved CaO-innhold fra 250—350 kg pr. dekar, mens det sjelden har vært noe utslag for kalk, når CaO-innholdet er over 350—400 kg pr. dekar til 20 cm dybde. Gjødslingen ved forsøkene her i landet har i alminnelighet vært hva en kan regne for en god normal gjødsling.

Boken «Den svenska åkerjordens kalkbehov» behandler mange viktige spørsmål. Det er grunn til å tro at den, spesielt i Sverige, vil vekke ny diskusjon om det gamle, men alltid like interessante spørsmål, «jordens kalktrang». Også her i landet bør boken studeres av alle som interesserer seg for kalkspørsmålet.

O. L.

NY SVENSK LANDBRUKSDOKTOR

Dr. G. Rappe.

Fillic., agr. Gerhard Rappe, Svenska Vall- och Mosskulturföreningens forestander i en rekke år, disputerte for den landbruksvitenskapelige doktorgrad den 4. juni i år ved Lantbrukshögskolan i Ultuna. Dr. Rappe er som kjent først og fremst beitekulturmann, og hans doktorarbeide behandler da også spørsmål av stor interesse på beitekulturens område. Avhandlingens tittel er: «Några för betes-tillväxten karakteristiska grunddrag. Den kvantitativa säsongvariationen, belyst av försöksresultat och väderleksanalyser». Den er sendt ut som Svenska Vall- och Mosskulturföreningens Meddelanden, No. 14, 1948. Alle som interesserer seg for kulturbeitesaken anbefales å studere dr. Rappes avhandling.